

# Fordi hvert menneske har værdi for Ham

**"Tag derfor imod hinanden, ligesom Kristus har taget imod jer til Guds ære" (Rom 15,7).**

## Hovedtanke

Påskønnelse, omsorg og medfølelse åbner hjertet for den kærlighed, der forandrer tilværelsen.

## Introduktion

Da Gud skabte menneskene, var det med henblik på relationer. Han skabte dem som sit modbillede og gav dem evnen til at indgå i en tilbidsfuld relation til deres skaber, til skabningen og til hinanden. Martin Buber kaldte mennesket "et dialogisk væsen".

Vi har brug for Gud og mennesker som medspillere. Ellers vantrives vi. For at disse relationer kan lykkes, har Gud vist os et eksempel og åbenbaret principperne for sunde, berigende relationer til skaberen, skabningen og medmennesket. Her er holdningen til "den anden" alt-afgørende.

Ud fra en bibelsk synsvinkel er kærligheden den eneste grundholdning, der fører til vellykkede relationer. Kærlighed er den bevidste beslutning om at ville vise opmærksomhed på en venlig, ægte og respektfuld måde. En sådan kærlighed ser det gode. Den er forstående, medfølende, generøs og gavmild. Den giver plads til frihed og udvikling. Den støtter og hjælper, glæder sig og skænker glæde.

I Jesu liv blev denne kærlighed virkeliggjort, og den blev givet menneskeheden som eksempel til efterfølgelse. Jesus så i ethvert menneske en person, der var skabt i Guds billede. Ingen er uden for hans kærligheds rækkevidde. Ingen er faldet så dybt, så hans nåde ikke kan nå vedkommende. Han viser hvert menneske respekt og behandler det værdigt. Hans oprigtige kærlighed og omsorg forandrer tilværelsen og gør mennesker til det, de har potentiale til.

I denne uge ser vi nærmere på Jesu holdning til mennesker og undersøger, hvordan vi kan virkeliggøre disse principper i vores liv.

# Kærligheden motiverer

Joh 4,4-14.39-42

## Hvordan kom folk i Sykar til tro?

Baggrund

Der fandtes flere måder at komme fra Judæa i syd til Galilæa i nord på. Oftest valgte man ruten via Jordandalen. At Jesus var nødt til at tage igennem Samaria (den korteste vej), kunne tyde på, at han havde travlt. Eller valgte han måske helt bevidst denne rute for at møde kvinden ved Jakobsilden?

Ved brønden uden for Sykar indleder Jesus en samtale med en samaritansk kvinde, der var alene, og som var fanget i et net af mislykkede forhold. Jesus overrasker hende med venlighed uden klicheer og fordomme. Det gør kvindens hjerte modtageligt for evangeliet. Hun får en forståelse af, hvem Jesus er, og det gør hende i stand til at begynde et nyt liv med Gud.

På trods af at Jesu omsorg kun gælder denne kvinde, får hendes omvendelse indflydelse på mange mennesker i byen, der tror på Jesu ord og bekender for sig selv: "Han er i sandhed verdens frelser" (v. 42).

Til anvendelse

Mange brænder i hjertet for Jesu sag. Men det er ganske menneskeligt, når vi i vores iver for missionen bliver trætte og skuffes på grund af manglende resultater. Og hvad er egentlig "succes" i missions- og menighedsarbejde? I hvor høj grad var Jesus succesrig ved at vise en enkelt kvinde vejen til et nyt liv?

Nogle år senere rejser Filip ligeledes til Samaria, hvor han finder frugtbar grobund for evangeliet. "Og i folkeskarerne var alle som én optaget af det, Filip sagde" (ApG 8,6a).

Effekten af vores ord og handlinger forbliver tit skjult. Alligevel kan det betale sig – ligesom Jesus – at se hvert enkelt menneske i dets specifikke situation, at komme i snak med vedkommende og dermed måske åbne for nye perspektiver.

## Fra afvisning til accept

Matt 15,21-28

### Hvorfor stiller Jesus den kana'anæiske kvinde på prøve?

Baggrund

Efter at Jesus i Judæa har beskæftiget sig med spørgsmålet om rent og urent i forbindelse med håndhygiejne, trækker han sig tilbage til egnen omkring Tyrus og Sidon, altså til et hedensk område, hvor han altså – efter jødisk forståelse – har med "urene" mennesker at gøre. En kana'anæisk kvinde trygler vedholdende Jesus om at forbarme sig og hjælpe hende. Netop denne hedenske kvinde tiltaler Jesus som Herre og Davids søn. Hun viser ham altså den anerkendelse, som den jødiske elite har nægtet ham. Jesus reagerer i første omgang på hendes råb om hjælp med en afvisning. Hans mission gælder jo kun hans eget folk, Israel. Desto mere vedholdende trygler kvinden ham om hjælp. Hvad er det, der får hende til det? Hører hun en formildende tone i hans stemme, som mod alle odds giver hende håb? Der er et eller andet i Jesu holdning, der udstråler barmhjertighed.

Vers 27 er bemærkelsesværdigt. Det bekræftende: "Det er rigtig nok, Herre!" (Bibelen 2020) angiver, at kvinden ikke gør krav på hjælp. Med sit svar: "men hundene får da lov..." tager kvinden Davids søn på hans ord. Hvad hun ikke kan se med egne øjne, ser hun i tro. Og den tro bekræfter Jesus klart og tydeligt. Jesus har kun set "stor" tro hos to mennesker, og det var hos hedninger.

Til anvendelse

Denne beretning om helbredelse fremhæver troens magt. En magt, der kan overvinde skellet mellem Israel og hedningerne – men også alle andre mennesker imellem. En levende tro og en positiv indstilling til andre er en forudsætning for gensidig tillid og ægte fællesskab.

Til eftertanke

Giv aldrig op. Det er vigtigt at holde sig til Jesus, især når trængsler får det til at se ud, som om Gud har fjernet sig fra os. Når vi rammes af ulykke, bør vi opfatte det som en hændelse og ikke som en uigenkaldelig skæbne.

## Taknemmelig anerkendelse

Mark 14,3-9

### Hvordan reagerer Jesus på kvindens adfærd?

Baggrund

En kvinde med et blakket ry viser Jesus stor respekt, idet hun salver ham (sml. Sl 23,5). Det var egentlig værtens ansvar. Kvinden anvender til dette formål en meget dyr olie, og det udløser stor forargelse blandt de tilstedeværende, da man mener, pengene kunne have været brugt bedre. Man kan godt forstå reaktionen, men den viser manglende erkendelse af den helt usædvanlige situation: kvindens følelser og Jesu snarlige død.

Mens nogle er kritiske, fordi den kostbare olie går til spilde, roser Jesus kvinden, bifalder hendes gerning og tager hende i forsvar. Han kobler hendes omsorg sammen med sin forestående død. Kvinden hælder olien ud over Jesu hoved, og det opfatter Jesus som en forberedende salving af hele det legeme, som om kort tid vil ligge i graven.

Til fordybelse

Markus nævner ikke denne kvindes navn. Men hendes betydning videregives på anden vis:

1. Jesus lægger vægt på hendes gerning, idet han forbinder hendes eksempel med den fremtidige forkyndelse af evangeliet.
2. I tiden mellem de jødiske myndigheders beslutning om at fjerne Jesus og hans død er kvinden den eneste person, der glæder og styrker ham med sin adfærd. Disciplene, som man med rette kunne have forventet dette af, svigter.
3. Hun er et modstykke til forræderen Judas. Hun (mis)bruger sine penge på Jesus. Judas misbruger Jesus til at fylde sin egen pengepung. Kvinden viser sin overstrømmende kærlighed ved at salve Jesus. Judas derimod forråder Jesus ved hjælp af et kys, som normalt er et tegn på kærlighed.

Til anvendelse

Der er et gensidigt respektfuldt forhold mellem Jesus og kvinden. Lukas taler i den forbindelse endda om stor kærlighed ("Hun har elsket meget", Luk 7,47). Den kærlighed, som Jesus lever og er et forbillede på, er kun mulig i et fællesskab, hvor man værdsætter hinanden.

## At søge det gode i mennesket

2 Thess 1,3-4

**Hvad roser Paulus de kristne i Thessalonika for?**

**Hvilken effekt kan ros have, når den er ærligt ment?**

Baggrund

Paulus indleder Andet Brev til Thessalonikerne – efter en kort præsentation og hilsen (v. 1-2) – med at takke for menigheden. Han fremhæver dens forbilledlige tro, som vokser på trods af forfølgelser og trængsler. Formodentligt er det den stadigt voksende kærlighed blandt medlemmerne, der er hemmeligheden bag den voksende tro.

Til fordybelse

I Thessalonika, som i en enhver anden menighed, har der også været grund til ris og kritik. Alligevel nævner Paulus først det positive. Han kritiserer vildfarelser, hvor det er på sin plads, og fejrer ikke synd ind under gulvtæppet. Men hans mål er altid at styrke menighederne. Han gør det på en opmuntrende måde, idet han ikke holder igen med ros, og samtidig altid fremhæver de fremskridt, han er Gud taknemmelig for.

Til anvendelse

”Venlige ord, medfølelse blikke og udtryk for påskønnelse vil for mangan kæmpende, ensom sjæl være som et bæger koldt vand til en tørstig sjæl. Et opmuntrende ord, en venlig handling, vil bidrage meget til at lette de byrder, som hviler tungt på trætte skuldre ... Lad kærlighedens lovprisning altid være på jeres læber” (Ellen White, *Vejledning for Menigheden*, Dansk Bogforlag, bind 3, s. 86).

Hvad ville det betyde for menigheden, hvis alle medlemmers hjerter flød over af venlighed?

Til eftertanke

Du kan næsten sige hvad som helst til din samtalepartner, hvis du elsker og ønsker det bedste for vedkommende.

# Gør mod andre, som Gud gør mod dig

Rom 15,7  
Ef 4,32

**Hvad er grundlaget for, at vi er accepteret hos Gud?**

**Hvad er grundlaget for, at vi accepterer hinanden?**

Til fordybelse

Hvordan finder vi anerkendelse hos Gud? Har vi krav på den? Kan vi gøre os fortjent til den og skabe noget værdifuldt for Gud? Eller er vi simpelt hen bare værdifulde i hans øjne – uafhængigt af vores bedrifter, moralske kvalifikationer eller bestræbelser på at føre et gudvelbehageligt liv?

Gud lader os føle sin anerkendelse. Han fortæller os, hvilken relation han har til os, hvor meget han sætter pris på os og elsker os. Han lader os tilkomme den store ære at måtte være hans børn.

Han accepterer os ikke, fordi vi er bedre end andre, men som dem, vi er – på trods af vores fejl, fiaskoer eller ligegyldighed, ja, endda på trods af vores ulydighed.

Vi er så værdifulde for Gud, at han lod sin elskede Søn, en del af sig selv, gå i døden for os, "mens vi endnu var syndere" (Joh 3,16; Rom 5,8).

Til anvendelse

Det er Gud alene, der bestemmer vores værdi og også vores medmenneskers værdi. Gud vil os og har givet os livet. Dette er grundlaget for vores gensidige respekt og indbyrdes accept af hinanden. Ikke fordi nogen har gjort sig fortjent til det, men fordi Gud tager imod hver enkelt uden betingelser.

Til eftertanke

I Artikel 1 i den tyske grundlov står der: "Menneskets værdighed er ukrænkelig. Det er enhver statslig myndigheds forpligtelse at respektere og beskytte den." I hvor høj grad er værdighed et udtryk for en værdi?

## At tale om håbet

1 Pet 3,15-16

**Hvilken holdning møder kristne deres omverden med?**

Baggrund

Bevidstheden om ens tilhørsforhold til Kristus gør, at den troende ikke er bange for mennesker, men derimod bliver i stand til at stå ved sin tro. Her beskriver Paulus troen som *det håb, I har*. Den, der ejer dette håb, burde være i stand til at forklare *enhver*, hvad og hvorfor han tror.

Kristne må dog ikke hovmodigt føre sig frem som bedreviddende, der har svar på alt. Sandheden virker stærkt, når den præsenteres med ydmyghed, med "sagtmodighed, guds frygt og en god samvittighed" (v. 16). ["Venligt og respektfuldt, og sørg for at have en god samvittighed", ifølge 2020-oversættelsen]

Til anvendelse

Sandhed uden kærlighed fører til lovtrældom, der kvæler det åndelige liv. Kærlighed uden sandhed fører til sentimentalitet uden substans og får mennesker til at drive omkring i et hav af usikkerhed. I Kristus forenes sandheden med kærligheden. I ham er *hele* sandheden om os, verden og Gud forenet med den *fuldkomne* kærlighed til os og denne verden. Og det er Jesu vilje, at sandheden også i os bliver ét med kærligheden. Kun på den måde vil vi være i stand til ikke blot at *have* sandheden, men at *være og leve* i den.

Resumé

**For at kunne ligne Jesus mere i vores omgang med hinanden, bestræber vi os på at få en holdning til hinanden, der er præget af kærlighed, respekt og omsorg.**

## Spørgsmål til drøftelse

- Indledende spørgsmål
- Supplerende spørgsmål
- Matt 15,21-28
- Mark 14,3-9
- Rom 15,7  
Ef 4,32
- Afsluttende spørgsmål
1. "At give tilbage med samme mønt"  
**Hvor efterleves dette princip?**  
"Vær mod andre, som Gud er mod dig!"  
**Hvordan kunne vores relationer se ud, hvis vi efterlevede dette princip?**
  2. Prøv et øjeblik at sætte jer i den kana'anæiske kvindes sted.  
**Hvilke følelser får hende til at trygle Jesus om hjælp?**  
**Hvad mon der sker i hende, da Jesus reagerer med et klart afslag?**  
**Hvorfor opgiver hun ikke?**  
**I hvilket omfang sømmer det sig at forhandle med Gud, når det drejer sig om problemer (som fx sygdom)?**
  3. Kvinden og Jesus gav hver især udtryk for deres respekt og taknemmelighed.  
**Hvorfor er næstekærlighed, som Jesus står for, kun mulig i relationer båret af respekt?**
  4. Gud tager imod os, som vi er – uden betingelser.  
**Er det virkelig rigtigt? Begrund jeres svar.**  
**Hvad er det, der gør det så vanskeligt for os at acceptere hinanden betingelsesløst?**
  5. Vores holdning forandrer vores relationer.  
**Hvordan kan vi ændre vores holdning?**